

Dwarsliggen. Speurtocht naar heilzame seksualiteit.

In de VPSG komen wij op voor vrouwen en mannen die in hun leven te maken hebben (gehad) met seksueel misbruik. We ontdekten dat seksueel misbruik zo moeilijk binnen geloofsgemeenschappen ter sprake komt omdat er geen ervaring is met praten over seksualiteit als zodanig. Ook niet over het goede en mooie ervan. Er is onmiddellijk gêne en schaamte, gebrek aan taal. Of het wordt lacherig.

We merken ook steeds dat het mensen moeilijk valt een idee te krijgen van wat seksueel misbruik is, zeker als het volwassenen betreft. Waar zijn dan die grenzen die worden overschreden? Wat is een 'gewoon' seksueel contact en wat is misbruik? Wat is goede of heilzame seksualiteit?

In een nieuw project *Dwarsliggen. Speurtocht naar heilzame seksualiteit* willen we samen met mensen uit de kerken hierop ingaan. Dwarsliggen betekent hier ook dwarsliggen op een maatschappelijke trend waarbij het in allerlei situaties uit de kleren gaan, erotische situaties creëren, seks hebben op steeds jeugdiger leeftijd als normaal of wenselijk of stoer wordt gepresenteerd. Daar komt nog bij een media bombardement van seksuele en erotische beelden. Dat legt vaak culturele of fysieke druk op meisjes en jongens om mee te doen. Ga je niet mee in de trend dan loop je het risico voor gefrustreerde koe of sukkel te worden uitgemaakt, of val je buiten de groep. Hoe moeten jongeren op het spoor komen van kernwaarden ten aanzien van hun seksualiteit als de volwassenen zwijgen? Wij willen dwarsliggen op deze maatschappelijke ontwikkeling. Zoeken naar nieuwe heilzame waarden. Zonder preuts te zijn

Als VPSG hebben we ervoor gekozen om nu eerst maar eens te proberen om het gesprek over heilzame seksualiteit te openen. En daar taal voor te zoeken. Daarbij willen we vooral vanuit het geleefde leven, dus uit eigen ervaringen spreken. Mensen zijn verschillend en dus zijn ook hun seksuele verlangens en mogelijkheden verschillend.

Tijdens de Oecumenische Vrouwensynode in maart zijn we daarover in gesprek gegaan. Beginnen bij het begin: wat vinden vrouwen zelf wat heilzaam of bevrijdend is aan hun seksuele activiteiten? Kern van alle antwoorden was: wat relationeel is. Grenzen zijn daar te trekken bij wat voor de ander heilzaam is. Of wat niet communicatief is. In gemeenten en parochies kunnen dit soort zaken op veel momenten aan de orde komen, bij doopgesprekken, bij huwelijksvoorbereiding, in pastorale groepen, in jongerenwerk, in liturgie. De integriteit van het lichaam is uitgangspunt.

Een van de meest aangehaalde bijbelteksten Joh.1,1 *het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond* is een van de fundamenteën van het christelijk geloof. Gods woord heeft vorm gekregen in een mens. Een mens met een lijf. Dus een seksueel mens.

In kerk en theologie zou het dus volop moeten gaan om mensen en hun lijf, om hun hart, hun gevoel, hun verstand en de macht en pracht van hun seksualiteit. Om het door mensen, mannen, vrouwen en kinderen geleefde leven, ook met zijn lichamelijk kanten.

Jeannette M.Deenik-Moolhuizen, projectmedewerkster VPSG